

Tuulettumaton puurunkoinen ulkoseinä

YLEISTÄ TUULETTUMATTOMISTA PUURUNKOISISTA ULKOSEINISTÄ

Tuulettumattomia ulkoseinärakenteita on rakennettu yleisesti 1970-luvulle saakka. Riskinä rakenteessa on sisäilman kosteuden tiivistyminen ajoittain rakenteisiin ja sen myötä pitkällä aikavälillä rakenteen vaurioituminen. Riskiä lisää mikäli julkisivulaudoituksen pinnoitteena on käytetty tiivistä pinnoitetta, esim. lateksimaali. 1950-luvulla oli myös tapana asentaa kattohuopa (bitumikermi) vinolaudoituksen päälle sääsuojaksi ennen julkisivujen laudoittamista. Kattohuopa on vesihöyrynvastukseltaan hyvin tiivis materiaali ja mikäli se on jätetty laudoituksen alle, riski vaurioitumiselle lisääntyy.

Rakenne on luokiteltu riskirakenteeksi KH 90-00394 (Kuntotarkastus asuntokaupan yhteydessä, suoritusohje, 2007) kortissa, jossa on annettu ohjeet kuntotarkastuksen suorittamisesta. Suoritusohjeen mukaan riskirakenteen kunto tulee selvittää rakennetta avaamalla. Pelkkä pintapuolinen ja aistinvarainen arviointi tai pintojen kosteuskartoitus pintatunnistimella ei ole riittävä menetelmä riskirakenteen kunnan selvittämiseksi.

TUULETTUMATTOMAN PUURUNKOISEN ULKOSEINÄN VAURION AIHEUTTAJIA

- Sisäilman kosteuden tiivistyminen seinärakenteeseen, koska rakenteesta puuttuu tuuletus ja julkisivun pinnoite on liian tiivis.
- Alunperin sääsuojaksi asennettu kattohuopa (bitumikermi) on jätetty poistamatta.
- Vesikaton vuotaminen ulkoseinän eristeisiin.
- Yläpohjarakenteen puutteellisen tuuletuksen aiheuttaman kondenssi kosteuden valuminen ulkoseinärakenteen yläosiin.
- Ikkunan epätiivis vesipelti.

RISKIRAKENTEEN TUTKIMINEN ERILLISELLÄ KUNTOTUTKIMUKSELLA

Tuulettumattoman puurunkoisen ulkoseinärakenteen kunnan tutkiminen ja siihen mahdollisesti liittyvän riskin realisoinnin toteaminen edellyttää aina rakenteen avausta ja sen tarkastamista riittävässä laajuudessa.

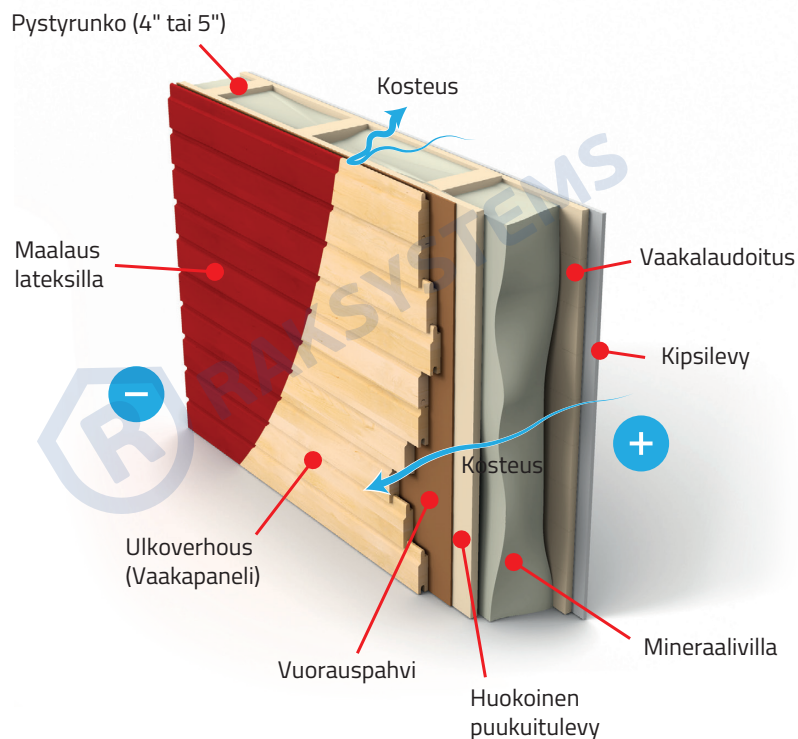
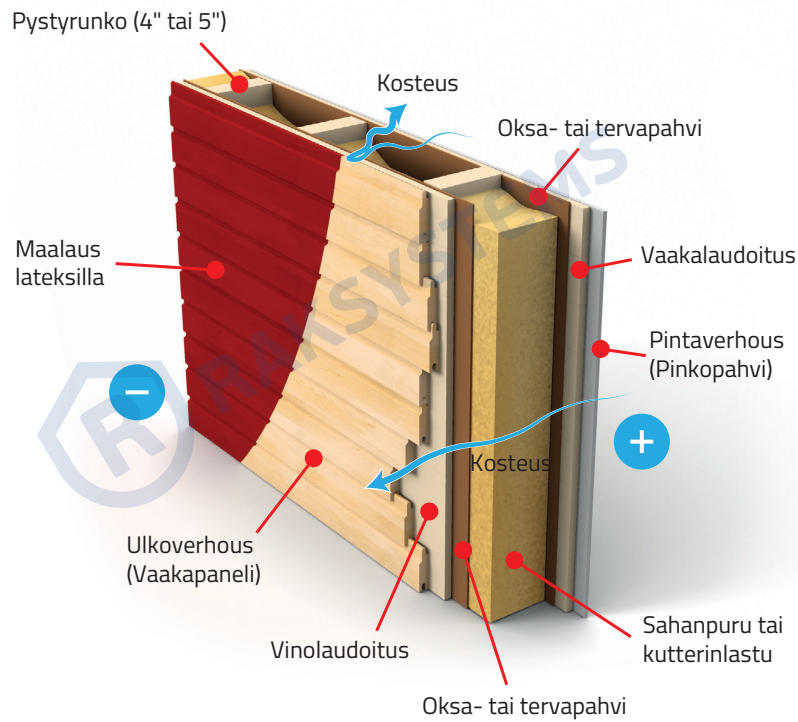
Koska tyypillisesti vaurioituminen ko. tyypisessä rakenteessa alkaa vinovuorilaudoituksen ja lämmöneristeen rajapin-

nasta, vaatii rakenteen kunnan selvittäminen rakenteen avaamista.

Rakenteen avausten määrä ja paikat tulee määritellä aina tapauskohtaisesti. Kuntotutkimukseen voidaan tarpeen mukaan sisällyttää erilliset mikrobitutkimukset. Niiden tarpeellisuus arvioidaan aina tapauskohtaisesti kuntotutkimuksen yhteydessä.

ESIMERKKI RISKIRAKENTEESTA:

(kuvat periaatteellisia, eivätkä vastaa tarkalleen kohteen rakennetta)

 RAKSYSTEMS